

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/72/2019
Identifikačné číslo spisu: 1213206609
Dátum vydania rozhodnutia: 22.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1213206609.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: LIQUIDAS s.r.o., Kimovská 9360/36, 960 01 Zvolen, IČO: 46 905 561, zastúpeného Mgr. Martinom Štoffom, advokátom so sídlom Stoličková 4, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanému: Metrostav a.s., Koželužská 2246, 180 00 Praha, Česká republika, IČO: 000 14 915, konajúci prostredníctvom: Metrostav a.s. - organizačná zložka Bratislava, Mlynské Nivy 68, 821 05 Bratislava, IČO: 31 792 693, zastúpenému Tomášek & partners, s. r. o., advokátskou kanceláriou so sídlom Rožňavská 2, 821 01 Bratislava, IČO: 36 858 811, o zaplatenie istiny 27.616,83 eura s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. novembra 2016, č. k. 1Cob/287/2014-292, v časti jeho prvého výroku, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. novembra 2016, č. k. 1Cob/287/2014-292 v napadnutej časti z r u š u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 23.01.2014, č. k. 26Cb/55/2013-216, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 27.616,83 € spolu

- s úrokom z omeškania vo výške 0,07 % (v znení opravného uznesenia č. k. 26Cb/55/2013-244 vo výške 0,075 %) denne zo sumy 2.688,71 € od 11.07.2009 do zaplatenia,
- zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne zo sumy 2.688,71 € od 11.07.2009 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 0,07 % (v znení opravného uznesenia č. k. 26Cb/55/2013-244 vo výške 0,075 %) denne zo sumy 4.498,14 € od 11.07.2009 do zaplatenia,
- zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne zo sumy 4.498,14 € od 11.07.2009 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 0,07 % (v znení opravného uznesenia č. k. 26Cb/55/2013-244 vo výške 0,075 %) denne zo sumy 7.059,04 € od 11.07.2009 do zaplatenia,
- zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne zo sumy 7.059,04 € od 11.07.2009 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 0,07 % (v znení opravného uznesenia č. k. 26Cb/55/2013-244 vo výške 0,075 %) denne zo sumy 13.072,19 € od 11.07.2009 do zaplatenia,
- zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne zo sumy 13.072,19 € od 11.07.2009 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 0,07 % (v znení opravného uznesenia č. k. 26Cb/55/2013-244 vo

výške 0,075 %) denne zo sumy 298,75 € od 11.07.2009 do zaplataenia,
- zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne zo sumy 298,75 € od 11.07.2009 do zaplataenia,
ako aj trovy konania vo výške 2.261,- € a trovy právneho zastúpenia vo výške 4.591,20 € k rukám
právneho zástupcu žalobcu, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava II dňa 11.03.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť sumu 27.616,83 € s príslušenstvom. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že pohľadávka žalobcu vznikla na základe zmluvy o dielo, ktorú uzatvorili dňa 21.03.2008 žalovaný v postavení objednávateľa a spoločnosť CAKOV-MAKARA, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Drieňová 1/G, Bratislava, v postavení zhotoviteľa. Predmetom tejto zmluvy o dielo bol záväzok zhotoviteľa - spoločnosti CAKOV-MAKARA, s.r.o. v likvidácii, Bratislava spočívajúci v dodávke a montáži kuchynských liniek podľa položkového rozpočtu, ktorý bol prílohou. Odovzdané kuchyne spoločnosť CAKOV-MAKARA, s.r.o. v likvidácii, a teda ich cenu vyúčtovala žalovanému faktúrami:

- faktúra č. XXXXXX . zo dňa 03.11.2008 na sumu vo výške 106.652,06 €,
- faktúra č. XXXXXX zo dňa 18.11.2008 na sumu vo výške 178.426,09 €,
- faktúra č. XXXXXX zo dňa 17.12.2008 na sumu vo výške 280.008,66 €,
- faktúra č. XXXXXX zo dňa 21.01.2009 na sumu vo výške 39.500,77 €,
- faktúra č. XXXXXX zo dňa 12.03.2009 na sumu vo výške 11.850,23 €.

3. Úhrada predmetných faktúr bola zúčtovaná, a to na základe dohody o vzájomnom zápočte záväzkov a pohľadávok zo dňa 10.07.2009, na základe ktorej si spoločnosť CAKOV-MAKARA, s.r.o. v likvidácii, Bratislava a žalovaný zúčtovali vzájomné pohľadávky a záväzky vo výške 38.014,41 eur ku dňu 10.07.2009. Z tejto dohody vyplynulo, že záväzok spoločnosti CAKOV-MAKARA, s.r.o. v likvidácii, Bratislava, z faktúr č. XXXXXXXXX, XXXXXXXXX, XXXXXXXXX, XXXXXXXXX vo výške 38.014,41 eur a záväzok žalovaného plynúci z faktúr č. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX vo výške 38.014,41 eur zanikli ku dňu 10.07.2009 započítaním podľa § 580 Občianskeho zákonníka a § 358 Obchodného zákonníka. Z tohto vzájomného zápočtu zostal dlh žalovaného voči CAKOV-MAKARA, s.r.o. v likvidácii vo výške 27.616,83 eur titulom zádržného, čo tvorí predmet tohto sporu.

4. Po vykonaní dokazovania a zistení skutkového stavu mal okresný súd za to, že žalobca predložil všetky zmluvy o postúpení pohľadávok v konaní pred súdom a tiež preukázal splnenie notifikačnej oznamovacej povinnosti voči žalovanému ako dlžníkovi, pričom pohľadávka bola špecifikovaná a individualizovaná. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky (poslednej) sa žalobca stal novým veriteľom a pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia, prešla na žalobcu. Súhlas žalovaného ako dlžníka k tomuto úkonu zákon nevyžaduje, zmluva má písomnú formu, pohľadávka je špecifikovaná a žalovanému bolo postúpenie oznámené a aj v konaní pred súdom preukázané. Z tohto dôvodu mal súd za to, že žalobca je aktívne legitimovaný.

5. Listinný dôkaz, a to „Dohodu o vzájomnom zápočte záväzkov a pohľadávok“ uzavretú dňa 10.07.2009 medzi žalovaným a spoločnosťou CAKOV-MAKARA, s.r.o., Bratislava, okresný súd vyhodnotil tak, že na základe dohody si zúčastnené strany zúčtovali vzájomné pohľadávky a záväzky. Následkom tohto započítania bolo zrušenie vzájomne započítaných pohľadávok a záväzkov, pričom záväzok žalovaného vo výške 27.616,83 € titulom zádržného bol žalovanému zrejмый a je možné usudzovať, že ho uznal čo do základu a výšky, resp. ho nepoprel v čase, kedy k dohode došlo. Z tejto dohody jednoznačne vyplýva dlh žalovaného vo výške 27.616,83 € voči spoločnosti CAKOV-MAKARA, s.r.o., pričom aj keď v tejto dohode nie je výslovne uvedené, že žalovaný svoj záväzok voči CAKOV-MAKARA, s.r.o. uznáva, jednoznačnosť spôsobu vymedzenia záväzku žalovaného voči CAKOV-MAKARA, s.r.o. je podľa okresného súdu daná.

6. Splatnosť zádržného bola dohodnutá v článku VII bod 7.5 zmluvy o dielo a toto malo byť uvoľňované postupne, pričom práve 3. časť zádržného mala byť uvoľnená po skončení záručnej doby. Vzhľadom na uzavretú zmluvu, čas plnenia a dĺžku záručnej doby bolo v čase rozhodnutia súdu rozumné

predpokladať, že táto dávno uplynula a žalovaný mal povinnosť minimálne po skončení záručnej doby uvoľniť zádržné, ktoré je a bolo predmetom sporu.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si v konaní uplatnil úroky z omeškania z uplatnenej sumy odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k dohode o vzájomnej kompenzácii pohľadávok a záväzkov a uznaní žalovaného o svojom dlhu. Aj keď pre zádržné neboli dohodnuté v zmluve o dielo osobitné sankcie - úrok z omeškania či zmluvná pokuta pre nezaplatenie tejto časti záväzku, okresný súd poukázal na to, že žalovaný svoj záväzok nespĺnil dobrovoľne, riadne a včas, pričom zadržaná čiastka vyplývala z faktúr, ktoré boli ako dané doklady vystavené a úrok pre nespĺnenie tejto povinnosti bol dohodnutý vo výške 0,075 % z neuhradenej čiastky za každý deň omeškania, čo sa rovná zádržnému.

8. Zmluvná pokuta, ako osobitná zabezpečovacia sankcia bola dohodnutá v článku XII bod 12.2.1 zmluvy o dielo pre prípad omeškania objednávateľa (žalovaného) s úhradou oprávnených faktúr vo výške 0,1 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania až do dátumu zaplatenia. Povinnosť osobitne fakturovať zádržné faktúrou pre žalobcu zo zmluvy o dielo nevyplyva, zádržné bolo súčasťou vyúčtovaných čiastkových faktúr, pričom vyplatenie, resp. uvoľnenie zádržného bolo podmienené splnením dohodnutých právnych okolností.

9. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že uplatnený nárok žalobcu je dôvodný, keďže faktúry boli vystavené oprávnene a žalovaný svoj záväzok nespĺnil dobrovoľne, ani po dohode o kompenzácii, a tak minimálne od dohody o vzájomnej kompenzácii je v omeškani so splnením svojho dlhu. Súd na základe takto zhodnoteného dokazovania posúdil nárok žalobcu ako dôvodný a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

10. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, napadnutým uznesením z 28.11.2016, č. k. 1Cob/287/2014-292, prvým výrokom čiastočne späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie istiny 27.616,83 € pripustil a v tejto časti rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.01.2014, č. k. 26Cb/55/2013-216 zrušil a konanie zastavil. Druhým výrokom odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II vo zvyšnej časti a v súvisiacej časti náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Odvolací súd po preskúmaní dôvodov nesúhlasu žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby zo dňa 18.09.2015 dospel k záveru, že u žalovaného neexistujú také vážne dôvody, ktoré by odôvodňovali nepripustenie čiastočného späťvzatie žaloby súdom a nezastavenie konania v späťvzatej časti žaloby. Po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie nepochybne došlo zo strany žalovaného k úhrade žalovanej istiny (platby zo dňa 04.07.2014), pričom jeho tvrdenie, že plnil s výhradou a že splnený záväzok aj naďalej neuznáva, odvolací súd vyhodnotil výlučne z hľadísk, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie vážnosti dôvodov nesúhlasu žalovaného so späťvzatím, t. j. nie aj z hľadiska dôvodnosti nároku žalobcu, ktorý bol peňažnou úhradou žalovaného (hoci aj s výhradou) splnený.

12. Odvolací súd zdôraznil, že o vážnych dôvodoch nesúhlasu žalovaného so späťvzatím časti žaloby je potrebné uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu uplatneným v žalobe. Keď požiadavka žalobcu (zaplatenie žalovanej istiny) bola splnená neskorším dobrovoľným správaním (konaním) žalovaného bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd, pričom práve v dôsledku tohto správania žalovaného bola žaloba v príslušnej časti vzatá späť, nie je možné z procesného hľadiska podľa odvolacieho súdu považovať takúto dobrovoľnú úhradu žalovanej istiny zo strany žalovaného za vážny dôvod na nepripustenie čiastočného späťvzatie žaloby v zmysle § 370 C. s. p. Pokiaľ k úhrade žalovanej istiny zo strany žalovaného malo dôjsť z opatrnosti, v záujme zabrániť ďalšiemu narastaniu úrokov z omeškania, odvolací súd mal za to, že žalovaný si mal v danej súvislosti zvoliť inú formu splnenia peňažného záväzku, pričom však úhradu peňažnej sumy priamo na účet žalobcu nemožno uznať za vážny dôvod v zmysle § 370 C. s. p. Preto odvolací súd nesúhlas žalovaného vyhodnotil pre účely použitia § 370 C. s. p. ako neúčinný, keďže sa nezakladá na takých vážnych dôvodoch, ktoré by v danom prípade mohli byť dôvodom pre nepripustenie čiastočného späťvzatie žaloby súdom.

13. Dôvodom zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti, t. j. v časti príslušenstva nároku a uplatnenej zmluvnej pokuty, bola skutočnosť, že znenie výroku rozsudku v časti výšky úrokov z omeškania vyhláseného na pojednávaní dňa 23.01.2014 a zachyteného v zápisnici z tohto pojednávania na č. l. 195 spisu (0,70 % denne) sa nezhoduje so znením predmetného výroku obsiahnutého v písomnom vyhotovení rozsudku, a to v zmysle opravného uznesenia č. k. 26Cb/55/2013-244, ktorým bola výška denných úrokov opravená z 0,70 % na 0,75 %.

14. Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu v časti výroku o čiastočnom pripustení späťvzatia žaloby, zrušenia rozsudku v tejto časti a zastavení konania, podal včas dovolanie žalovaný odôvodnené podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. K dovolaciemu dôvodu, podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, dovolateľ uviedol, že odvolací súd ho dňa 25.08.2015 vyzval, aby sa v lehote 5 dní od doručenia výzvy písomne vyjadril, či so čiastočným späťvzatím návrhu súhlasí (§ 208 O. s. p.). Žalovaný podal nesúhlas so čiastočným späťvzatím žaloby, ktorý aj bližšie odôvodnil hoci tak nebol v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku povinný. Účinkom jeho nesúhlasu so späťvzatím návrhu podľa § 208 O. s. p., bola podľa jeho názoru nemožnosť súdu rozhodnúť o zastavení konania.

15. Dovolateľ poukázal na to, že odvolací súd napadnutým rozhodnutím nezohľadnil § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Preto má dovolateľ za to, že jeho nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby trvá a odvolací súd zastavil konanie v napadnutej časti v rozpore s platným právom, pretože skúmanie existencie vážnych dôvodov pri nesúhlase so späťvzatím žaloby ustanovenie § 208 O. s. p., nevyžadovalo. Dovolateľ v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3065/11 a III. ÚS 210/02, ktoré podporujú jeho právny názor, že splnenie pohľadávky nie je dôvodom pre vyhovieť návrhu na späťvzatie žaloby a zastavenie konania, najmä ak žalovaný s takýmto späťvzatím nesúhlasí.

16. Záverom dovolania žalovaný uviedol, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.). Preto je podľa jeho názoru vhodné, aby dovolací súd vyriešil otázku existencie vážnych procesno-ekonomických dôvodov žalovaného na nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby.

17. Dovolateľ preto žiada dovolací súd, aby napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

18. Žalobca v podanom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutiami konajúcich súdov. Žalobca má za to, že žalovaný v dovolaní neuviedol žiadny skutočný dôvod, ktorý by zakladal povinnosť dovolacieho súdu zaoberať sa jeho podaním v merite veci, nakoľko nespokojnosť žalovaného s výsledkom konania prípustnosť dovolania nezakladá.

19. Podľa názoru žalobcu je dovolaním napadnuté rozhodnutie pomerne rozsiahle, pričom vychádza zo spoľahlivo a obširne zisteného skutkového stavu, ktoré vykonal už súd prvej inštancie a poskytuje odôvodnenie svojho výroku spôsobom, ktorým riadne, presvedčivo a zrozumiteľne zodpovedal všetky právne významné otázky nastolené v sporovom konaní ktoroukoľvek zo strán, vrátane dovolacích námietok žalovaného. Navyše podľa žalobcu napadnuté uznesenie nevykazuje ani znaky arbitrárnosti alebo prekvapivosti a obstojí aj v teste jeho zákonnosti a ústavnosti. Preto žalobca žiada, aby dovolací súd podané dovolanie žalovaného odmietol, prípadne zamietol a priznal mu trovy dovolacieho konania.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné.

21. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

22. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

23. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

25. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

26. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

27. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

28. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

29. Podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

30. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

31. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie postup, ktorým súd upiera strane sporu právo na spravodlivý proces. Postupom, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces je i rozhodnutie súdu o zastavení konania, hoci na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky.

32. Vadu konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. videl dovolateľ v tom, že odvolací súd napadnutým rozhodnutím nezohľadnil jeho nesúhlas so späťvzatím žaloby za účinnosti § 208 O. s. p. v spojení s § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované s dôrazom na skutočnosť, že súd neskúma vážne dôvody nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby.

33. Podľa § 208 O. s. p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

34. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

35. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

36. Dovolací súd zisťuje, že konanie na súde prvej inštancie sa viedlo a odvolanie žalovaného bolo podané v rámci účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, avšak o odvolaní rozhodoval odvolací súd už za účinnosti Civilného sporového poriadku.

37. Podaním zo dňa 24.08.2015 vzal žalobca vzhľadom na správanie sa žalovaného, svoju žalobu čiastočne späť, a to v rozsahu žalovanej istiny 27.616,83 eur. Krajský súd v Bratislave dňa 25.08.2015 vyzval žalovaného, aby sa vyjadril či so čiastočným späťvzatím návrhu podľa § 208 O. s. p. súhlasí. Dňa 18.09.2015 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie žalovaného, v ktorom žalovaný oznámil, že s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasí a žiadal, aby súd späťvzatie nepripustil. V danom spore bola týmto žaloba vzatá späť, ako i nesúhlas žalovaného so späťvzatím, za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

38. Vzhľadom na účinky právnych úkonov za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktoré zostali zachované, odvolací súd mal pri svojom rozhodovaní aplikovať Občiansky súdny poriadok a jeho ustanovenie § 208, ktoré nepredpokladalo vážne dôvody pre nesúhlas so zastavením konania.

39. Pokiaľ odvolací súd napriek nesúhlasu žalovaného späťvzatie pripustil a konanie zastavil, rozhodol v rozpore s ustanovením § 208 O. s. p., ktorým postupom uprel žalovanému právo na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. Zistená procesná vada konania zakladá prípustnosť dovolania a je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

40. Pre úplnosť dovolací súd uzatvára, že prípustnosť dovolania žalovaného uplatneného podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. nie je daná, a to s poukazom na § 421 ods. 2 v spojení s § 357 písm. a/ C. s. p., pretože napadnutým uznesením došlo k zastaveniu konania. Z uvedeného dôvodu sa dovolací súd prípadným nesprávnym právnym posúdením veci nemohol zaoberať.

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1C. s. p.).

42. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

43. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.